

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119209805
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119209805.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Jozefa Mačeja, v právnej veci žalobcov: 1. O. I., nar. XX. B. XXXX, trvale pobytom U. XXX a 2. C. I., nar. XX. U. XXXX, trvale pobytom U. XXX, obaja zastúpení splnomocnenkyňou: Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., so sídlom Nám. SNP 3, Trnava proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, zastúpenej splnomocnenkyňou: AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., so sídlom Martin, P. O. Hviezdoslava 10625/23B, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 25. novembra 2019 č.k. 27 C/52/2019-32, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie mení tak, že návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

II. Žalovaná má voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov tohto konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie: I. uložil žalovanej povinnosť dočasne, do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej, zdržať sa realizácie výkonu záložného práva, ktoré vzniklo vkladom V 4589/15, povoleným dňa 27. júla 2015 vo vzťahu k nehnuteľnostiam nachádzajúcimi sa v okrese E., v obci U., v katastrálnom území U., zapísané Okresným úradom Trnava, odbor, katastrálny na LV č. XXX ako: stavba so súp.č.207 na parcele registra „C“ č. 194/429, druh stavby rodinný dom, pozemok - parc.reg. „C“ č.194/5 vo výmere 131 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok - parc.reg. „C“ č. 194/109 vo výmere 157 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok - parc.reg. „C“ č. 194/429 vo výmere 113m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; II. žalobcom uložil povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia voči žalovanej žalobu vo veci samej o určenie neplatnosti zriadenia záložného práva viaznuceho v prospech žalovanej na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobcov; III. žalobcom priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne ustanovením § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. c), d), § 326 ods. 1, § 327, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1 a § 330 ods. 1 (z.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“). Vecne dôvodil, že z návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia mal za preukázané, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi vyššie opísaných nehnuteľností, pričom rodinný dom je ich obydľím, v ktorom dlhodobo bývajú. V priebehu roka 2015 ich vnuk L. V. navštívil a oznámil im, že začína podnikáť a potrebuje pomoc v podobe počiatočného kapitálu na rozbeh podnikania a že banka mu peniaze požičia a je len potrebné, aby sa zaňho zaručili podpisom zmluvy, ktorú im banka predloží. Z listinných dôkazov vyplynulo, že žalovanej vzniklo záložné právo na základe záložnej zmluvy, ktorá má zabezpečovať pohľadávku žalovanej voči vnukovi žalobcov, L. V. z titulu úveru podľa zmluvy o splátkovom úvere, ktorá bola podpísaná 24. júla 2015. Žalobcovia uviedli a listinnými dôkazmi doložili, že v čase podpisu záložnej zmluvy trpeli a aj stále trpia duševnou poruchou, ktorá výraznou mierou znížila ich rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti. Súd prvej inštancie ďalej dôvodil, že z listinných dôkazov mal za nesporne

preukázané, že dňa 24. júla 2015 žalobcovia podpísali záložnú zmluvu k nehnuteľnostiam, predmetom ktorej je zabezpečenie pohľadávky banky voči dlžníkovi L. V., ktorý dňa 24. júla 2015 uzatvoril s bankou zmluvu o splátkovom úvere č. 5074282226, na základe ktorej banka poskytla dlžníkovi úver vo výške 42.000,- eur. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru na bývanie vo výške 42.000,- eur s úrokovou sadzbou 3,79% ročne, úver mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 199,22 eur vždy k 20. dňu v mesiaci, počet splátok 360, konečná splatnosť 20. júla 2045 a úver mal byť zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti na základe zmluvy o záložnom práve. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 04. júla 2017 vyplýva, že banka ku dňu 04. októbra 2017 vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky vo výške 42.999,14 eur, ktorú mal dlžník uhradiť na účet banky. Z oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo dňa 05. januára 2018 vyplýva, že začína výkon záložného práva predajom nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe v zmysle z.č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Zo záverov znaleckých posudkov vyplýva, že žalobca 1. i žalobca 2. mali v čase podpisu záložnej zmluvy podstatne a forenzne významne znížené rozpoznávacie aj ovládacie schopnosti. Súd prvej inštancie ďalej zo súdneho manažmentu zistil, že o obdobnom návrhu žalobcov bolo už v minulosti rozhodnuté v konaní vedenom pod sp. zn. 27C/11/2018, kde uznesením zo dňa 19. februára 2018 č.k. 27C/11/2018-18 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/111/2018 z 22. mája 2018 bolo nariadené neodkladné opatrenie a žalovanej bola uložená povinnosť dočasne sa zdržať výkonu záložného práva vo vzťahu k nehnuteľnostiam špecifikovaným v návrhu; žalobca svoju povinnosť podať žalobu vo veci samej do 60 dní od právoplatnosti uznesenia nesplnil a preto bola obmedzená platnosť predmetného neodkladného opatrenia a došlo k jeho zrušeniu a to uznesením z 23. augusta 2018 č.k. 27C/11/2018-91. Zároveň súd prvej inštancie z manažmentu zistil, že žalobcovia aj dňa 11. januára 2019 podali totožný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako vo veci vedenej pod sp. zn. 27C/11/2018, ktorý bol uznesením zo 04. februára 2019 č.k. 17C/4/2019-20 zamietnutý, nakoľko nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov, keďže bolo povinnosťou žalobcov v zmysle vydaného neodkladného opatrenia zo dňa 19. februára 2018 č.k. 27C/11/2018-18 podať žalobu a túto povinnosť žalobcovia nesplnili a preto ju nemôžu nahrádzať podávaním ďalších totožných návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia so zhodným petitom a takýmto spôsobom riešiť situáciu bez toho, aby podali žalobu vo veci samej. Súd prvej inštancie uzavrel, že predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je, aby sa aspoň osvedčila potreba neodkladnej úpravy, o ktorej nemôžu byť vážne pochybnosti, pričom táto úprava sa musí javiť ako naliehavá. Súd prvej inštancie po preskúmaní osvedčenosti potreby poskytnúť predbežnú ochranu právnym vzťahom medzi stranami sporu tohto konania a naliehavosti vydania neodkladného opatrenia dospel k záveru o dôvodnosti potreby uložiť povinnosť žalovanej zdržať sa výkonu záložného práva k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam mal súd prvej inštancie v novom návrhu za dostatočne osvedčenú a preto návrhu žalobcov vyhovel, považujúc ho za dôvodný. Dôvodnosť spočívala najmä v tom, že žalobcovia svoj návrh doplnili o nové skutkové okolnosti, ktorými sú predložené znalecké posudky znalcom z odvetvia psychiatrie a ktoré doposiaľ pri predošlých dvoch návrhoch žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia predložené neboli. Či je záložná zmluva neplatným právnym úkonom, bude predmetom dokazovania v konaní vo veci samej. Na účely nariadenia neodkladného opatrenia však možno uzavrieť, že žalobcovia v súčasnosti pravdepodobnosť osvedčili. Uloženie povinnosti žalobcom podať žalobu voči žalovanej vo veci samej odôvodnil právne ustanovením § 336 ods. 1 CSP a vecne potrebou zabezpečenia predpokladanej dočasnosti nariadeného neodkladného opatrenia spôsobom uvedeným vo výroku II. uznesenia, keďže v prípade, že žaloba nebude podaná, nastúpia dôsledky v zmysle § 336 ods. 3 CSP a súd uznesenie o neodkladnom opatrení zruší. V prípade, že žaloba vo veci samej podaná bude, súd prvej inštancie obmedzil trvanie neodkladného opatrenia do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalobcom priznal voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100% s poukazom na potrebu priznania žalobcom plnej náhrady trov konania voči žalovanej z dôvodu ich plného úspechu v konaní.

2. Uznesenie napadla riadnym a včasným odvolaním žalovaná, s návrhom na zastavenie konania, prípadne na zmenu uznesenia a zamietnutie návrhu. Dôvodila, že uznesenia napáda v celom rozsahu, pričom svoje odvolanie odôvodňuje tým, že je tu daný odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), g), h) CSP. Namietala, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a odňal strane možnosť konať pred súdom; rozhodoval, aj keď na to neboli splnené procesné podmienky a súd bol nesprávne obsadený; konanie zaťažil inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je tu prekážka veci rozhodnutej; súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam; vec nesprávne právne posúdil

a postupom súdu došlo k zásahu do základných práv garantovaných Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami. Poukázala na stanovisko Občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 03. decembra 2015 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov č. 1/2016 pod č. 2, t.j. R 2/2016 majúca za to, že písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu a tým došlo k zásahu do práva na spravodlivý proces. Dodala, že napadnuté rozhodnutie v časti výrokovej a v časti dotýkajúcej sa odôvodnenia, resp. relevantných myšlienkových úvah súdov považuje za vecne nesprávne, ktoré neprimeraným spôsobom zasiahlo a zasahuje do zákonom a ústavou chránených základných práv odvolateľa a zároveň za rozhodnutie, v ktorom v podstatnej časti absentuje relevantné odôvodnenie a uvedené rozhodnutie je tak rozhodnutím arbitrárnym. V tejto súvislosti poukázala na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 154/05 z 28. februára 2006 a uznesenie NS SR z 26. apríla 2016 sp. zn. 4 Cdo/337/2015 ako i na ustanovenie čl. 154 ods. 4 Ústavy SR a orgánov vykonávajúcich verejnú moc ako i na skutočnosť, že z povinností orgánov vykonávajúcich verejnú moc vyplýva zákaz ľubovôle. Namietala, že rozhodnutie neobsahuje zásadné vysvetlenie všetkých podstatných dôvodov a preto je arbitrárne a nepreskúmateľné. Uvedené porušenie je zásadným porušením práva na spravodlivý proces a bez ďalšieho spôsobuje nezákonnosť uvedeného rozhodnutia. Tiež vzniesol námietku miestnej neprislusnosti a namietal i porušenie práva na zákonného sudcu.

3. Žalovaná, odvolateľka podaním z 30. novembra 2019 rozsiahlo (62 strán) čiastočne zopakovala a čiastočne doplnila odvolanie. Dodala, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne nesprávne, ktoré neprimeraným spôsobom zasiahlo a zasahuje do zákonom a ústavou chránených základných práv odvolateľky a zároveň za rozhodnutie, v ktorom v podstatnej časti absentuje relevantné odôvodnenie. Opakovane poukázala na stanovisko Občiansko-právneho kolégia NS SR zo dňa 3. decembra 2015, uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov č. 1/2016 pod č. 2, t.j. R2/2016, keď v písomné vyhotovení rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) OSP a tým nepochybne i o skutočnosť preukazujúcu, že došlo k zásahu do práva na spravodlivý proces vyplývajúceho z čl. 6 ods. 1 Dohovoru, resp. zásahu do základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy. Poukázala tiež na uznesenie NS SR z 31. januára 2019 sp. zn. 6Cdo/98/2017, ktoré taktiež konštatuje, že je povinnosťou súdu rozhodnutie náležite odôvodniť a je právom strany sporu mať dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby. Dodala, že z rozhodnutia, resp. z jeho obsahu nie je možné zistiť, konkrétne ktorých právne relevantných skutočností a konkrétne prostriedkov osvedčenia označených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a priložených k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a na základe akého ich obsahu dospel súd prvej inštancie k skutkovým zisteniam nevyhnutným pre nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolateľka ďalej namietala neodstrániteľné prekážky postupu konania, keď poukázala, že na Okresnom súde v Trnave prebiehalo pod sp. zn. 27C/11/2018 konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, kde bola žalovanej uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva vo vzťahu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcov a žalobcom bolo uložené podať žalobu o určenie neplatnosti, neexistencie záložného práva, viaznuceho na nehnuteľnostiach žalobcov v prospech žalovanej, avšak toto uznesenie bolo zrušené z dôvodu, že žalobcovia žalobu vo veci samej nepodali. Odvolateľka má za to, že uvedené predstavuje vo vzťahu k predmetu konania a vo vzťahu k žalovanej prekážku veci rozsúdenej, čo je neodstrániteľná vada postupu konania. Poukázala na stanovisko Občiansko-právneho kolégia NS SR zo dňa 16. mája 2011, k výkladu § 159 ods. 3 v spojení s § 167 ods. 1 OSP z ktorého vyplýva, že pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, prekážku veci právoplatnej rozsúdenej (R 25/2011). Dodala, že uvádzanie prípadne iných právnych dôvodov, či predkladanie nových dôkazov vo vzťahu k skutkovým okolnostiam už existujúcim v čase daného konania nie je zmenou skutkových okolností. Právoplatnosť súdneho rozhodnutia znamená jeho zásadnú nezmeniteľnosť a zmenu právoplatného súdneho rozhodnutia možno dosiahnuť len prostredníctvom zákonom predpokladaného postupu, ktorým je alebo konanie o mimoriadnych opravných prostriedkoch alebo i konanie o ústavnej sťažnosti. Pripustením úvahy, že by súd prvej inštancie rozhodoval o tom, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté, a to len na základe nejakého nového dôkazu, dôkazu skutočností, ktoré tu boli už v čase uvedeného konania, by fakticky znamenalo, že súd prvej inštancie by svojim postupom popieral účinky právoplatného súdneho rozhodnutia, rozhodoval by o tom istom na základe nového dôkazného prostriedku, čo je však podstata konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch, či konanie o ústavnej sťažnosti, čím de facto a to i de iure obchádza a popiera viacero právnych noriem týkajúcich sa účinkov právoplatného

súdneho rozhodnutia a spôsobov, akým môže byť po právoplatnosti menené a fakticky si tak abstrahoval právomoc, ktorá je zverená NS SR, resp. ÚS SR. Namietala i existenciu neodstrániteľnej prekážky postupu konania, keď mala za to, že v doručenej listine „znaleckom posudku“ je absolútne nedôvodný záver vo vzťahu k času niekoľko rokov do minulosti a tak je reálne nepoužiteľný. Poukázala na uznesenie OS v Trnave sp. zn. 17C/4/2019-20 zo dňa 4. februára 2019, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcov na neodkladné opatrenie. Toto konanie predstavuje už tretie konanie, v ktorom bol podaný návrh na nariadenie pravdepodobne totožného neodkladného opatrenia. Poukázala na zjavne šikanózný postup žalobcov, ktorí opakovane podávajú návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia, pokiaľ sa v niektorom konaní nevydá a to len preto, že odmietajú niesť dôsledky porušenia právnych povinností dlžníkov ich vnukom. Takýto postup je absolútne zásadným popretím charakteru Slovenskej republiky ako materiálneho právneho štátu, osobitne zásady legality a viazanosti právoplatným súdnym rozhodnutím. Namietala, že okrem skutočností obsahu znaleckého posudku, z ktorého obsahu vôbec nevyplýva, že by žalobcovia mali byť nespôsobilí na úkon v roku 2015 a tak je okamžite i na základe uvedeného vyvrátená pravdivosť a dôvodnosť tvrdenia, že záložná zmluva je neplatný právny úkon a je viac ako pozoruhodné, že hoci zdravotný stav žalobcov je rovnako prítomný i v roku 2019, už sú zrazu spôsobilí na uzavretie dohody o poskytnutí právnych služieb, udelenie plnomocenstva. Za ďalšiu procesnú vadu považovala neúplnosť podania, keď návrh neobsahuje nevyhnutné procesné náležitosti stanovené zákonom (§ 132 ods. 1, 3 CSP a § 326 ods. 1, 2 CSP). Zákon explicitne stanovuje, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musia byť povinne obsiahnuté všetky náležitosti žaloby a ich neexistencia vylučuje, aby mohlo byť takémuto neúplnému podaniu meritórne vyhovieť. Odvolateľka osobitne poukázala na nezákonnosť postupu súdu prvej inštancie, kedy tento rozhodoval o tom, čo nikto nenavrhol a preformuloval návrh rozhodnutia. Dodala, že rozhodnutie je materiálne nevykonateľné a súd prvej inštancie rozhodoval neprípustným spôsobom ultra petitem. Výrok musí byť formulovaný určito, jasne, výstižne a zrozumiteľne a jeho obsah musí byť dovolený a možný. Úlohou súdu nie je konať namiesto strany a plniť jej procesné povinnosti, súd nemôže namiesto strany dotvárať to, čo mala vykonať sama. Súd je zásadne viazaný návrhom rozhodnutia, opačný postup je zásadnou negáciou ústavou a dohovorom zaručených základných práv na súdnu ochranu. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Z textácie návrhu a samotného rozhodnutia je zrejmé, že textácia je iná, zároveň však súd rozhodoval o niečom, čo nikto nenavrhol, keďže žalobcovia sa domáhali vydania neodkladného opatrenia navždy, bez akéhokoľvek časového obmedzenia a súd svojvoľne, arbitrárne rozhodol o niečom, čo nikto nenavrhol, ak návrh dôvodný nebol, nemôže si ho súd modifikovať tak, aby mu následne vyhovel. Súd vo výroku uznesenia uvedie strany a predmet konania vo veci samej, ak nariaďuje neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Mala za to, že z rozhodnutia súdu nie je spoznatelná neplatnosť nariadenia ktorého záložného práva má byť predmetom konania a to uvedením jeho identifikácie predmetu a označenie nehnuteľností vo vlastníctve žalobcom spôsobom umožňujúcim ich identifikáciu. Zároveň má za to, že súd ukladá žalobcom podať žalobu s právne nedovoleným obsahom. V tejto súvislosti poukázala na ustanovenie § 137 CSP., dodala, že žaloba o neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva je určovacou žalobou, ktorej predmetom nie je určenie, či tu právo je alebo či tu právo nie je, ale určenie neexistencie právnej skutočnosti, t.j. určenie právnej skutočnosti inej, ako je určenie práva. Uloženie povinnosti s nedovoleným obsahom, s obsahom v rozpore so zákonom, je rozhodnutím, ktoré z uvedeného dôvodu je materiálne nevykonateľné a tak nezákonné a rovnako uvedené vylučuje možnosť osvedčiť nárok. Žaloba o určenie neplatnosti záložnej zmluvy je právne nedovolená. Namietala, že ak má súd vyhovieť návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, musí navrhovateľ osvedčiť skutočnosti umožňujúce prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana ako aj nebezpečenstvo hrozacej ujmy a tak osvedčenie potreby nariadenia takéhoto výnimočného zabezpečovacieho prostriedku. Súd prvej inštancie postupoval presne opačne a v rozpore so zákonom došlo k zvýhodneniu jednej zo strán sporu, keď podanie označené ako návrh nebolo návrhom úplným a riadnym. Mala za to, že žalobcovia neosvedčili nárok, keď podstatou konania o nariadenie neodkladného opatrenia je povinnosť žalobcov s vysokou mierou pravdepodobnosti tvrdiť a osvedčiť existenciu všetkých podstatných právnych skutočností, ktorých kumulatívna existencia je nevyhnutná pre to, aby mohlo byť neodkladné opatrenie zákonne nariadené, uvedenému zodpovedá zákonný príkaz vo vzťahu k postupu a konaniu súdu nariaďiť neodkladné opatrenie výlučne v prípade, ak bola s vysokou mierou pravdepodobnosti tvrdená a osvedčená existencia všetkých podstatných právnych skutočností, ktorých kumulatívna existencia je nevyhnutná pre to, aby mohlo byť neodkladné opatrenie zákonne nariadené. Súd nemôže nariaďiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný.

4. Žalobcovia sa k odvolaniu žalovanej, záložnej veriteľky nevyjadrili.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 a §357 d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie nie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho zmenu (§ 388 CSP).

6. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Trnava, pod sp.zn. 27C/52/20189 je návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd ukladá žalovanej, záložnej veriteľke povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, ktoré vzniklo vkladom V 4589/15 povoleným dňa 27.júla 2015 vo vzťahu k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území U., obec U., okres Trnava zapísané Okresným úradom Trnava, odbor, katastrálny na LV č. XXX ako: stavba so súp.č.207 na parcele registra „C“ č. 194/429, druh stavby rodinný dom, pozemok- parc.reg.“C“ č.194/5 vo výmere 131 m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoría, pozemok - parc. reg.“C“ č. 194/109 vo výmere 157 m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoría, pozemok - parc.reg. „C“ č. 194/429 vo výmere 113m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoría.

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i jednotlivé argumenty žalovanej predostretými v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a či dané skutkové okolnosti odôvodňujú nariadiť vo veci neodkladné opatrenie voči žalovanej.

8. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie žalovanej obsahuje aj námietku miestnej príslušnosti súdu, odvolací súd sa prioritne vypořádaval s jej dôvodnosťou a dospel k záveru, že táto námietka nie je dôvodná. Miestne príslušným súdom na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je podľa ustálenej súdnej praxe okresný súd, ktorý je alebo by bol miestne príslušný na konanie vo veci samej.

9. Podľa § 20 písm. a) CSP namiesto všeobecného súdu žalovaného je na konanie miestne príslušný výlučne súd, v ktorého obvode je nehnuteľnosť, ak sa spor týka vecného práva k nej.

10. Výlučná miestna príslušnosť určená v § 20 CSP má vždy prednosť pred príslušnosťou všeobecnou a na výber danou, použitie všeobecnej alebo na výber danej miestnej príslušnosti je v takom prípade vylúčené. Súd podľa polohy nehnuteľnosti (forum rei sitae) je výlučne príslušný vtedy, ak sa konanie týka práv k týmto nehnuteľnostiam (t.j. práva vlastníckeho, spoluvlastníckeho, práva držby, práva vecného bremena, práva záložného...). V danej veci by malo nasledovať konanie vo veci samej o určenie neplatnosti záložnej zmluvy (správne o určenie, že sporné nehnuteľnosti nie sú založené v zmysle záložnej zmluvy). I podľa konštantnej judikatúry NS SR (R13/1992; R 100/1994; uznesenie 3 Cdo 297/2015), od ktorej nebol dôvod ani po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku ustupovať, na konanie o takejto žalobe, ktoré sa úzko týka vzniku, zmeny či zániku záložného práva k nehnuteľnostiam je daná výlučná miestna príslušnosť. Táto skutočnosť zakladá v danom prípade výlučnú miestnu príslušnosť Okresného súdu Trnava.

11. Žalovaná nedôvodne namieta, že rozhodoval nesprávne obsadený súd. Netvrdí však, že by na súde prvej inštancie konal a rozhodoval sudca, ktorý by mal vzťah k veci, k stranám sporu alebo k ich zástupcom (§ 49 CSP). Nesprávne obsadeným súdom je súd, ktorý nie je obsadený v súlade s ustanoveniami upravujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má určitú vec prejednať a o nej rozhodnúť. Súd treba považovať za nesprávne obsadený aj vtedy, ak nekoná zákonný sudca (nález ÚS SR sp.zn. II.ÚS 136/08ň. Zákonným sudcom (čl.48 ods.1 Ústavy SR) je sudca určený v súlade s rozvrhom práce vecne a miestne príslušného súdu. Postavenie zákonného sudcu, ktorá má o veci rozhodnúť, je späté so sústavou súdov, ktorú upravuje zákon č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých

zákonov v znení neskorších predpisov. So sústavou súdov priamo súvisí príslušnosť súdu upravená Civilným sporovým poriadkom. Nevyhnutným predpokladom toho, aby strana sporu nebola odňatá svojmu zákonnému sudcovi, je rozhodovanie o jeho veci súdom, ktorý je podľa zákona na rozhodovanie o nej vecne, miestne i funkčne príslušný. V danej veci je predmetom konania nariadenie neodkladného opatrenia, po nariadení ktorého by malo nasledovať konanie o určení, že sporné nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom a ako je už konštatované vyššie vecne, miestne príslušným na rozhodovanie v prvom stupni je Okresný súd Trnava.

12. Taktiež žalovaná nedôvodne namieta, že súd prvej inštancie ju pred nariadením neodkladného opatrenia nevyzval na vyjadrenie k návrhu. Súd prvej inštancie postupoval v súlade s § 329 ods. 1 CSP, ktoré umožňuje súdu rozhodnúť o nariadení neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán, aby tak bol zabezpečený účel tohto procesnoprávneho prostriedku. Kontradiktórnosť procesu a právo protistrany vyjadriť sa je plne zachované v odvolacom konaní. Postupom súdu prvej inštancie nedošlo k porušeniu zásady rovnosti strán, ak súd nevyzval protistranu na vyjadrenie k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože Civilný sporový poriadok neukladá súdu povinnosť doručiť pred vydaním súdneho rozhodnutia návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Z § 331 ods. 1 vety prvej CSP vyplýva, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. V danej veci súd prvej inštancie postupoval v súlade s citovanou zákonnou úpravou. Zároveň sa žiada uviesť, že reálna potreba bezodkladne upraviť pomery alebo obava z ohrozenia exekúcie, v sebe nevyhnutne inkorporujú značný priestor pre zmarenie sledovaného účelu správaním osoby, proti ktorej návrh smeruje. V záujme efektívnej ochrany práv a oprávnených záujmov navrhovateľov je preto nevyhnutné obmedziť určité procesné práva protistrany; avšak vytvoriť následne aj adekvátny priestor na prípadnú účinnú kompenzáciu prostredníctvom osobitnej zodpovednosti za škodu a inú ujmu. Vo väčšine prípadov je naplnenie legitímne sledovaného účelu iba vďaka tomu, že o podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemá protistrana vedomosť a nie je teda priamo motivovaná zmať účinky neodkladného opatrenia ešte pred vykonateľnosťou uznesenia o jeho nariadení. Z tohto dôvodu sa v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uplatňujú osobitné pravidlá pre doručovanie, ktoré predstavujú zásadný odklon od všeobecnej úpravy doručovania súdnych rozhodnutí. Preto súd postupuje tak, ako tomu bolo aj v danom prípade, že po doručení úplného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a začatí plynutia lehoty na rozhodnutie podľa § 328 ods. 2 CSP súd tento návrh nedoručuje protistrane na vyjadrenie. Doručenie návrhu protistrane pred rozhodnutím súdu bez ďalšieho vytvára nelegitímny priestor na zmarenie účelu neodkladného opatrenia. To platí bez ohľadu na skutočnosť, či súd považuje návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za dôvodný, alebo nie. Samotný návrh doručí súd protistrane najskôr až spolu s uznesením, ktorým o návrhu rozhodol, a to iba v prípade nariadenia neodkladného opatrenia.

13. Žalovaná však dôvodne namieta, že neboli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia.

14. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Zákonnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia sú tvrdenie a osvedčenie, že sú tu právne vzťahy medzi sporovými stranami a tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu, resp. existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je, aby sa aspoň osvedčila potreba úpravy, o ktorej nemôžu byť vážne pochybnosti, pričom táto úprava sa musí javiť ako naliehavá. Pokiaľ ide o preukázanie naliehavosti potreby úpravy pomerov strán, musí ísť o stav, ktorý neznesie odklad. Neodkladným opatrením tak súd môže rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Aj v prípade splnenia predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia, súd musí vždy zvažovať, či nariadením neodkladného opatrenia nedôjde k neprimeranému zásahu do vzťahov sporových strán alebo tretích osôb. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

16. Podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia je existencia naliehavosti potreby úpravy pomerov strán sporu. Žalobcovia síce v návrhu uvádzajú dôvodnú obavu, že žalovaná začala vykonávať záložné

právo, keďže boli kontaktovaní spoločnosťou DUPOS dražobná spol. s.r.o. a že majú záujem domáhať sa vo veci samej určenia, že záložné právo na základe záložnej zmluvy neexistuje, uvádzajú i novú okolnosť, že neboli spôsobilí na vykonanie úkonu, ale neuvádzajú v čom spočíva naliehavosť potreby úpravy pomerov, prečo žalobu vo veci samej doposiaľ nepodali, hoc im bola takáto povinnosť uložená už uznesením Okresného súdu Trnava z 19. februára 2018 č.k. 27C11/2018 - 18 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 22. mája 2018 sp. zn. 24 Co111/2018. K podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v danej veci došlo až 8. novembra 2019, teda po uplynutí viac ako 1,5 roka po vyhovení ich prvému návrhu, v návrhu však absentuje zdôvodnenie, prečo boli doposiaľ nečinní. Takýto postoj žalobcov zjavne vylučuje splnenie podmienky naliehavosti úpravy pomerov.

17. Skutočnosti uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neboli podľa odvolacieho súdu skutočnosťami osvedčujúcimi potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán spôsobom navrhovaným žalobcami. Nebol totiž naplnený jeden zo základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a to potrebnosť bezodkladnej úpravy pomerov strán, keď ochrana ohrozených práv strán sporu si nevyžaduje okamžitý zásah zo strany súdu tak, ako to skonštatoval súd prvej inštancie. Po preskúmaní právnych pomerov a ich relevancie súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu záveru. Nebolo totiž preukázané, že potreba úpravy pomerov je bezodkladná, čo zahŕňa prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vo veci totožných strán sporu už bolo nariadené neodkladné opatrenie uznesením Okresného súdu Trnava z 19. februára 2018 č.k. 27C11/2018 - 18 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 22. mája 2018 sp. zn. 24 Co111/2018. Žalobcovia povinnosť podať žalobu vo veci samej nespĺnili a preto došlo k zrušeniu nariadeného neodkladného opatrenia uznesením z 23. augusta 2018 č.k. 27 C 11/2018-91. Podľa vykonanej lustrácie v registri menežmentu Okresného súdu Trnava doposiaľ žalobcovia žalobu vo veci samej voči žalovanej nepodali.

18. Odvolací súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími námietkami protistrany uvedenými v obsiahlom (60 stranovom odvolaní), pretože nemohli zvrátiť spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu. Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva pri odôvodnení súdneho rozhodnutia sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 216/2012 a nález Ústavného súdu SR III. ÚS 119/03-30).

19. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov podľa § 388 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

20. Žalovaná bola v tomto konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. CSP) a voči žalobcom jej vznikol nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 369 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).